

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Érkezett: 2012 AUG 01

Írásbeli választ igénylő kérdés

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91. §-ára, kérdést kívánok feltenni **Orbán Viktor miniszterelnök úrnak**,

„Hogyan kell értelmeznünk Miniszterelnök Úrnak a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségével való találkozón 2012. július 26-án elhangzott mondatait?”

címmel.

Kérdésemre írásbeli választ kérek a Miniszterelnök Úrtól, azért tőle, mert e tárgykörben a Kormány tagjai közül ő rendelkezik feladatkörrel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Magyarország Alaptörvényének 18. cikk (1) bekezdése kimondja: „A miniszterelnök meghatározza a kormány általános politikáját.” Ezért Miniszterelnök úr nyilvánosan elhangzott kijelentései rendkívül fontosak, befolyásolhatják az ország jövőjének, jogrendjének alakulását. Ennek következtében nagy jelentősége van annak, hogy pontos értelmezésükkel mindenki tisztában legyen. Ezért kérek Öntől értelmezést a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségével való találkozón 2012. július 26-án elhangzott néhány, nagy figyelmet keltő mondatáról.

Miniszterelnök Úr többek között a következőt mondta: „... reméljük, a Jóisten megsegít bennünket, hogy a demokrácia helyett nem kell kigondolnunk más típusú politikai rendszereket, amiket a gazdasági túlélés érdekében aztán be kell vezetni.”

A mondat jobb megértése érdekében szeretném tisztelettel megkérdezni: Miniszterelnök Úr milyen politikai rendszerre gondol, amelynek bevezetése szükségessé válhat? Milyen intézményeket, jogokat változtatna meg ez az új rendszer? Milyen gazdasági körülmények esetén érzi szükségesnek bevezetését? Ki és hogyan döntene arról, hogy ezek a körülmények előálltak-e?

Összefüggésben van-e ez a gondolat az Ön ugyanitt elhangzott következő mondataival: „... az én filozófiám és fölfogásom szerint az összefogás nem szándék kérdése, az összefogás erő kérdése... Ez nem minden kultúrában igaz talán, lehet, hogy vannak olyan országok, ahol ez nem így működik, mondjuk, a skandinávoknál el tudom képzelni. De ilyen félázsiai származékoknál, mint amilyenek mi vagyunk, egész biztosan, hogy így van.” „Majd ha eljön az ideje, most még nem itt vagyunk, akkor is azt fogom mondani a magyaroknak, hogy ha összefogást akarnak, akkor hozzanak létre egy erős központi akaratot, mert egyébként nem lesz összefogás.”

Milyen következményei vannak annak, hogy az összefogás nem feltétlenül szándék, hanem erő kérdése? Az erő milyen eszközeivel lehet összefogásra bírni azt, aki nem szándékozik az adott célért való vagy az adott módszerekkel történő összefogásban részt venni? Vonatkozik-e ez a tétel a magyarokon túl mindazokra a népekre (pl. a finnekre), amelyek a népvándorlás valamilyen szakaszában szintén Ázsiából jöttek más földrészekre? Várható-e ebben változás, vagy a „félázsiai” származás örök időkre meghatározza egy nép lehetőségeit? Mit jelent az eddigiekhez képest az az „erős központi akarat”, amelynek létrehozását Ön javasolni fogja, ha eljön az idő?

Mikor jön el az idő az Ön bejelentéséhez?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2012. augusztus 1.

Lendvai Ildikó
MSZP